คำจำกัดความรถโดยสาร

รถโดยสารประจำทาง หมายถึง รถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินจ้างตามเส้นทางที่กำหนด
รถโดยสารไม่ประจำทาง หมายถึง รถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อสินจ้างโดยไม่จำกัดเส้นทาง
รถโดยสารส่วนบุคคล หมายถึง รถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารเพื่อการค้าหรือธุรกิจของตนเอง ซึ่งบรรทุกผู้โดยสารได้ตั้งแต่ 12 ที่นั่งขึ้นไป และมีน้ำหนักรถเกินกว่า 2,200 กิโลกรัมขึ้นไป
รถขนาดเล็ก หมายถึง รถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสารและหรือสิ่งของเพื่อสินจ้างตามเส้นทางที่ กำหนด ด้วยรถที่มีน้ำหนักบรรทุกรวมกันไม่เกิน 4,000 กิโลกรัม

รูปและลักษณะของรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสาร

ลักษณะของรถที่ใช้ในการขนส่งผู้โดยสาร แบ่งออกเป็น 7 มาตรฐาน ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2524) ออกตามความในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. 2522 ดังนี้

มาตรฐาน 1 คือ รถปรับอากาศพิเศษ

มาตรฐาน 2 คือ รถปรับอากาศ

มาตรฐาน 3 คือ รถที่ไม่มีเครื่องปรับอากาศ

มาตรฐาน 4 คือ รถสองชั้น

มาตรฐาน 5 คือ รถพ่วง

มาตรฐาน 6 คือ รถกึ่งพ่วง

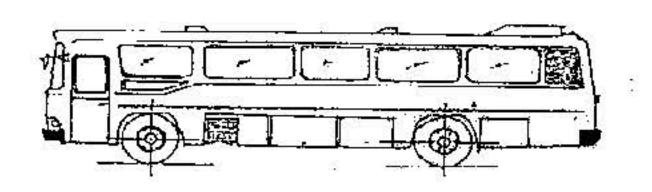
มาตรฐาน 7 คือ รถโดยสารเฉพาะกิจ

มาตรฐาน 1 ก

รถปรับอากาศพิเศษ	ไม่มียืน
ห้องผู้โดยสารแยกจากห้องขับรถ จัดวางที่นั่งผู้โดยสารขนานกับความกว้างของ	
ตัวรถไม่เกินแถวละ 3 ที่นั่ง	
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม	มี
ที่เก็บสัมภาระ อุปกรณ์ให้เสียง และประชาสัมพันธ์	มี
ห้องสุขภัณฑ์และที่เก็บสัมภาระ	2

มาตรฐาน 1 ช

รถปรับอากาศพิเศษ	ไม่มียืน
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม	2
ที่เก็บสัมภาระ อุปกรณ์ให้เสียง และประชาสัมพันธ์	มี
ห้องสุขภัณฑ์และที่เก็บสัมภาระ	มี

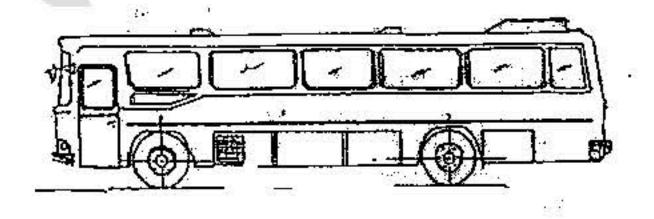
มาตรฐาน 1

มาตรฐาน 2 ก

รถปรับอากาศ มีที่นั่งผู้โดยสารเกิน 30 ที่นั่ง	ไม่มียืน
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม	มีหรือไม่ก็ได้
ที่เก็บสัมภาระ อุปกรณ์ให้เสียง และประชาสัมพันธ์	มีหรือไม่ก็ได้
ห้องสุขภัณฑ์	ไม่มี

มาตรฐาน 2 ข

รถปรับอากาศ มีที่นั่งผู้โดยสารเกิน 30 ที่นั่ง	มีที่ยืน
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม	ไม่มี
ที่เก็บสัมภาระ อุปกรณ์ให้เสียง และประชาสัมพันธ์	มีหรือไม่ก็ได้
ห้องสุขภัณฑ์	ไม่มี

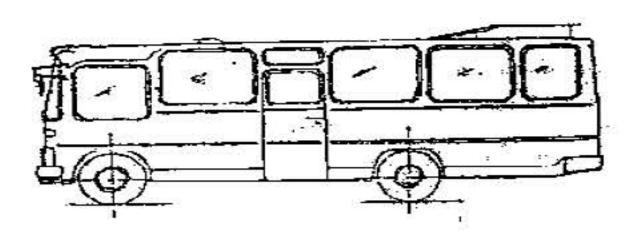
มาตรฐาน 2

มาตรฐาน 2 ค

รถปรับอากาศ มีที่นั่งผู้โดยสาร 21 - 30 ที่นั่ง	ไม่มียืน
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม	มีหรือไม่ก็ได้
ที่เก็บสัมภาระ อุปกรณ์ให้เสียง และประชาสัมพันธ์	มีหรือไม่ก็ได้
ห้องสุขภัณฑ์	ไม่มี

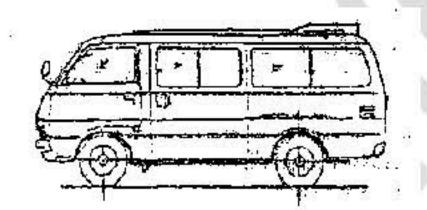
มาตรฐาน 2 ง

รถปรับอากาศ มีที่นั่งผู้โดยสาร 21 - 30 ที่นั่ง	มีที่ยืน
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม	ไม่มี
ที่เก็บสัมภาระ อุปกรณ์ให้เสียง และประชาสัมพันธ์	มีหรือไม่ก็ได้
ห้องสุขภัณฑ์	ไม่มี

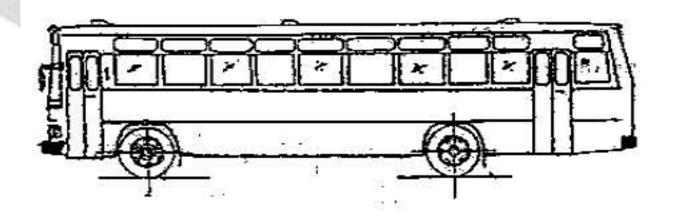
มาตรฐาน 2 จ

รถปรับอากาศ มีที่นั่งผู้โดยสารไม่เกิน 20 ที่นั่ง ไม่มียืน ที่เก็บสัมภาระ มีหรือไม่ก็ได้

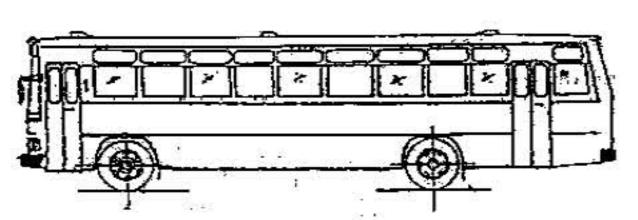
มาตรฐาน 3 ก

รถที่ไม่มีเครื่องปรับอากาศ มีที่นั่งผู้โดยสารเกิน 30 ที่นั่ง	มีที่ยืน
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม	ไม่มี
ห้องสุขภัณฑ์ และที่เก็บสัมภาระ	ไม่มี

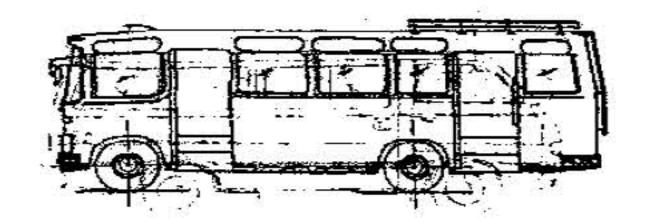
มาตรฐาน 3 ข

รถที่ไม่มีเครื่องปรับอากาศ มีที่นั่งผู้โดยสารเกิน 30 ที่นั่ง	ไม่มียืน
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม	ไม่มี
ห้องสุขภัณฑ์	ไม่มี
ที่เก็บสัมภาระ	มี

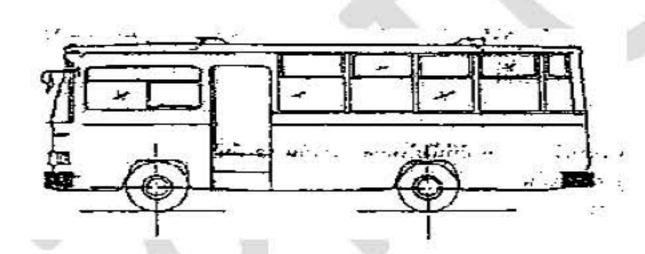
มาตรฐาน 3 ค

รถที่ไม่มีเครื่องปรับอากาศ มีที่นั่งผู้โดยสาร 21 - 30 ที่นั่ง	มีที่ยืน
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม	ไม่มี
ห้องสุขภัณฑ์ และที่เก็บสัมภาระ	ไม่มี

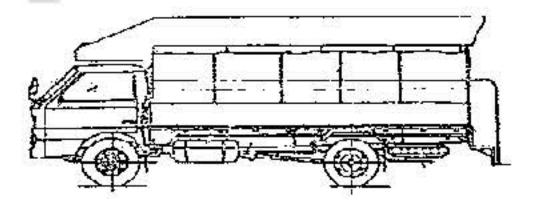
มาตรฐาน 3 ง

รถที่ไม่มีเครื่องปรับอากาศ มีที่นั่งผู้โดยสาร 21 - 30 ที่นั่ง
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม
ห้องสุขภัณฑ์
ที่เก็บสัมภาระ

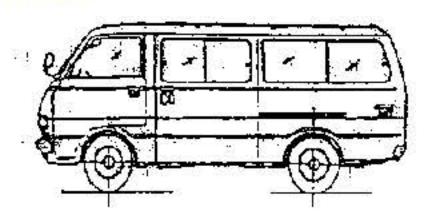
มาตรฐาน 3 จ

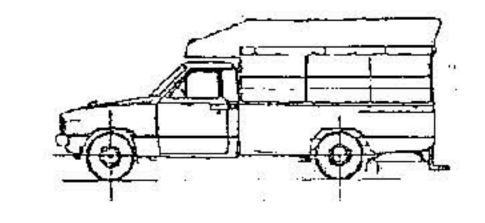
รถที่ไม่มีเครื่องปรับอากาศ มีที่นั่งผู้โดยสาร 13 - 24 ที่นั่ง
ที่สำหรับผู้โดยสารยืน มีหรือไม่ก็ได้
ที่เก็บสัมภาระ มีหรือไม่ก็ได้

มาตรฐาน 3 ฉ

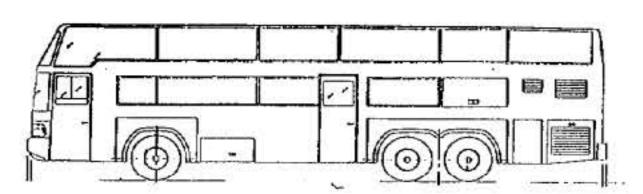
รถที่ไม่มีเครื่องปรับอากาศ มีที่นั่งผู้โดยสารไม่เกิน 12 ที่นั่ง
ที่สำหรับผู้โดยสารยืน
ที่เก็บสัมภาระ

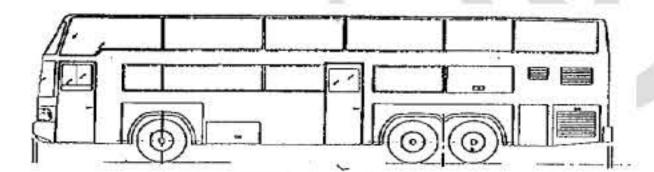
มาตรฐาน 4 ก

รถสองชั้นปรับอากาศ	ไม่มีที่ยืน
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม	มี
ห้องสุขภัณฑ์	มี
อุปกรณ์ให้เสียงประชาสัมพันธ์	2

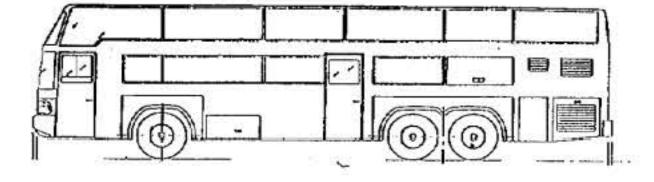
มาตรฐาน 4 ข

รถสองชั้นปรับอากาศ
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม
ท้องสุขภัณฑ์
อุปกรณ์ให้เสียงประชาสัมพันธ์

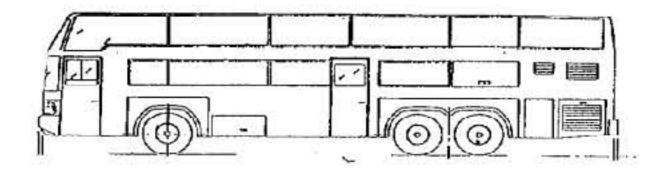
มาตรฐาน 4 ค

รถสองชั้นปรับอากาศ	ไม่มีที่ยืน
เครื่องปรับอากาศ	มี
ห้องสุขภัณฑ์	ไม่มี
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม	มีหรือไม่มีก็ได้
อุปกรณ์ให้เสียงประชาสัมพันธ์	มีหรือไม่มีก็ได้

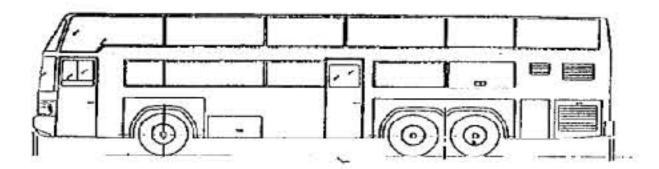
มาตรฐาน 4 ง

รถสองชั้นปรับอากาศ ชั้นล่างกำหนดให้มีผู้โดยสารยืนมีเครื่องปรับอากาศ
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม
ห้องสุขภัณฑ์
ที่เก็บสัมภาระอุปกรณ์ให้เสียงและประชาสัมพันธ์
มีหรือไม่มีก็ได้

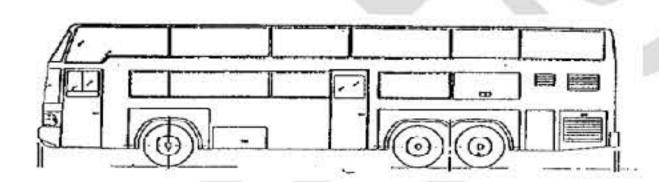
มาตรฐาน 4 จ

รถสองชั้นไม่มีเครื่องปรับอากาศ ชั้นล่างกำหนดให้มีที่สำหรับผู้โดยสารยืน
ที่เก็บสัมภาระ ไม่มี
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม
ห้องสุขภัณฑ์

มาตรฐาน 4 ฉ

รถสองชั้นไม่มีเครื่องปรับอากาศ
ที่เก็บสัมภาระ
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม
ห้องสุขภัณฑ์
ไม่มี

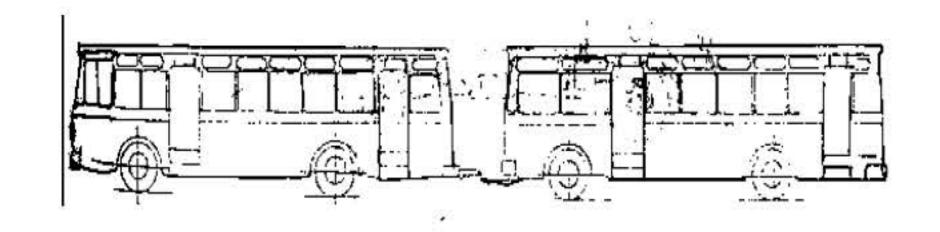

มาตรฐาน 5 ก

รถพ่วงปรับอากาศ จะมีผู้โดยสารยืนหรือไม่ก็ได้
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม มีหรือไม่ก็ได้
อุปกรณ์ให้เสียง และประชาสัมพันธ์ มีหรือไม่ก็ได้
ที่เก็บสัมภาระ และห้องสุขภัณฑ์ มีหรือไม่ก็ได้

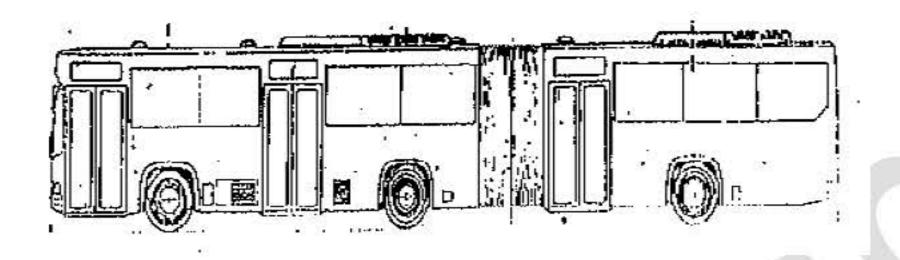
มาตรฐาน 5 ข

รถพ่วงไม่มีเครื่องปรับอากาศ จะมีผู้โดยสารยืนหรือไม่ก็ได้
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม มีหรือไม่ก็ได้
อุปกรณ์ให้เสียง และประชาสัมพันธ์ มีหรือไม่ก็ได้
ที่เก็บสัมภาระ และห้องสุขภัณฑ์ มีหรือไม่ก็ได้

มาตรฐาน 6 ก

รถกึ่งพ่วงปรับอากาศ จะมีผู้โดยสารยืนหรือไม่ก็ได้
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม มีหรือไม่ก็ได้
อุปกรณ์ให้เสียง และประชาสัมพันธ์ มีหรือไม่ก็ได้
ที่เก็บสัมภาระ และห้องสุขภัณฑ์ มีหรือไม่ก็ได้

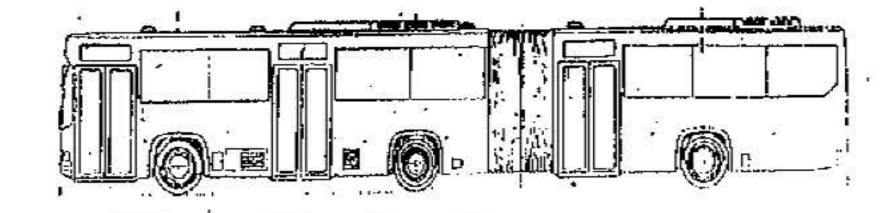

มาตรฐาน 6 ข

รถกึ่งพ่วงไม่มีเครื่องปรับอากาศ
ที่เตรียมอาหารและเครื่องดื่ม
อุปกรณ์ให้เสียง และประชาสัมพันธ์
ที่เก็บสัมภาระ และห้องสุขภัณฑ์

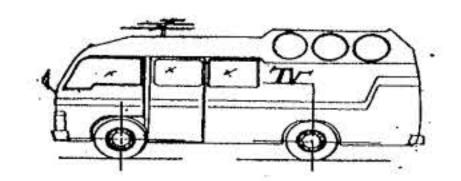

มหรอไม่ก็ได้

มาตรฐาน 7

- รถโดยสารเฉพาะกิจ
- มีลักษณะพิเศษเพื่อใช้ในกิจการใดกิจการหนึ่งโดยเฉพาะ เช่นรถพยาบาล รถถ่ายทอดวิทยุ หรือโทรทัศน์ รถบริการไปรษณีย์ รถบริการธนาคาร เป็นต้น

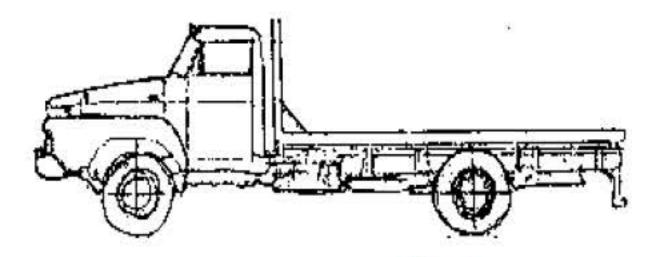

<u>คำจำกัดความรถบรรทุก</u>

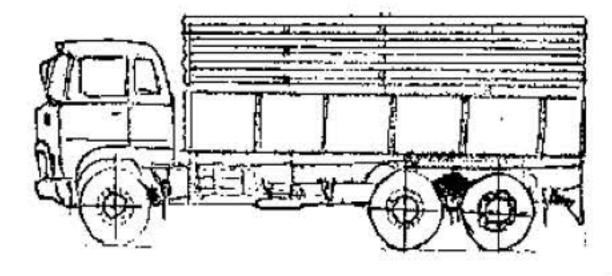
รถบรรทุกไม่ประจำทาง หมายถึง รถที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของเพื่อสินจ้างโดยไม่กำหนดเส้นทาง รถบรรทุกส่วนบุคคล หมายถึง รถที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของเพื่อการค้าหรือธุรกิจของตนเอง ซึ่งมีน้ำหนักเกิน 2,200 กิโลกรัมขึ้นไป

ลักษณะรถที่ใช้ในการขนส่งสัตว์หรือสิ่งของ

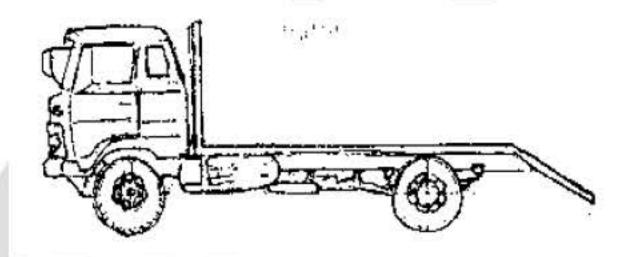
ลักษณะ 1 (กระบะบรรทุก)

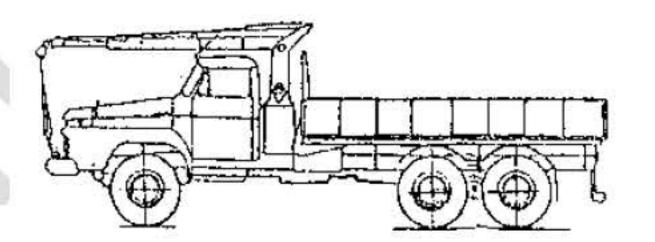
รถกระบะบรรทุกพื้นเรียบ

รถกระบะบรรทุกมีข้างเสริม

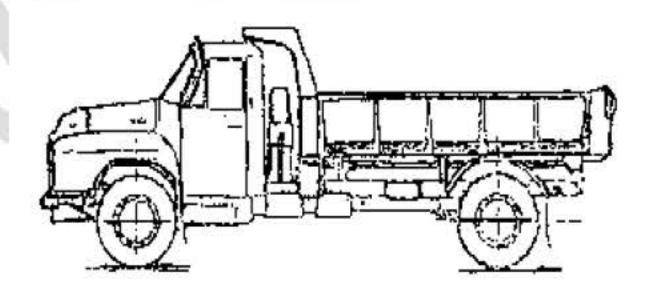

รถกระบะบรรทุกท้ายลาด

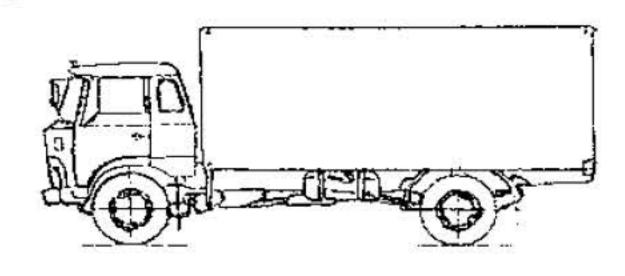

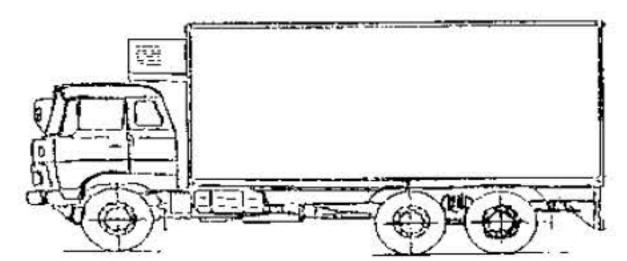
รถกระบะบรรทุกมีเครื่องทุ่นแรง

รถกระบะบรรทุกแบบยกได้

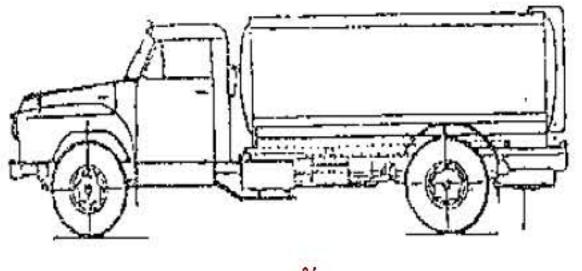

ลักษณะ 2 (ตู้บรรทุก)

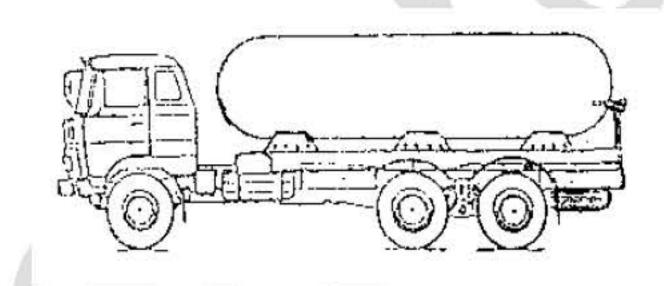

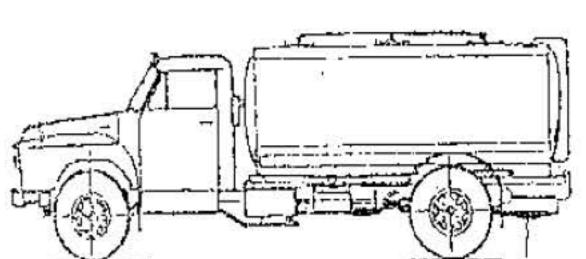

รถบรรทุกน้ำ ,นม

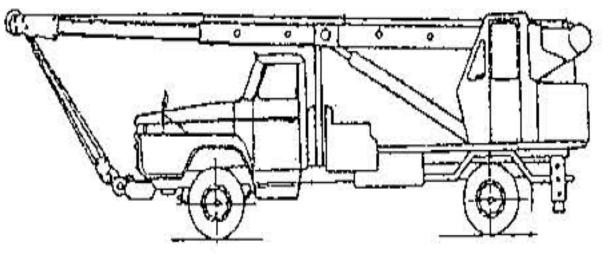
ลักษณะ 4 (บรรทุกวัสดุอันตรา

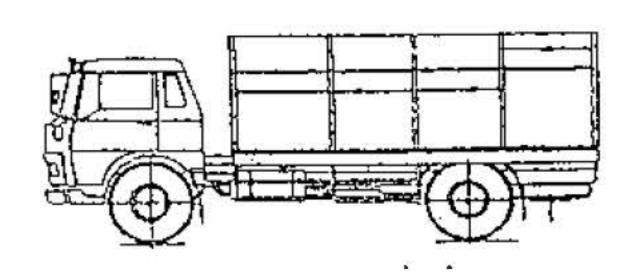
รถบรรทุกก๊าซ

ลักษณะ 5 **(บรรทุกเฉพาะกิจ)**

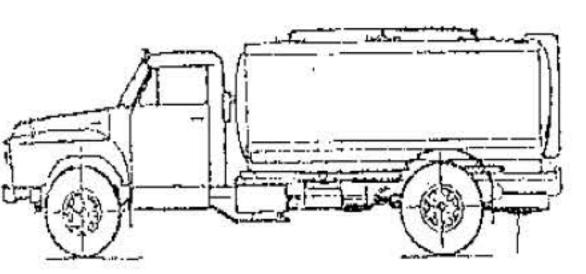
รถบรรทุกเครื่องทุ่นแรง

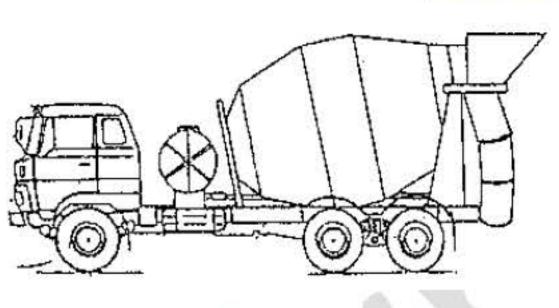
รถบรรทุกซีเมนต์ผง

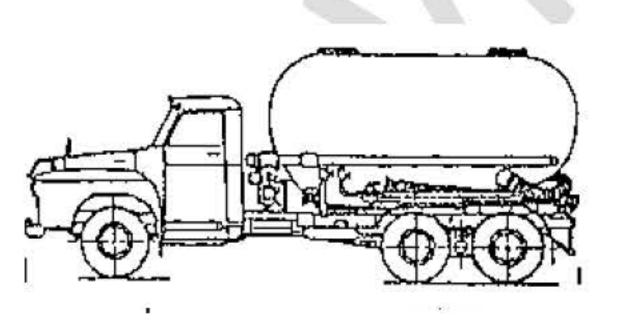

รถบรรทุกน้ำมัน

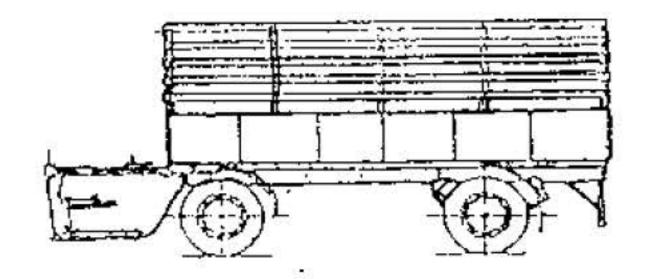

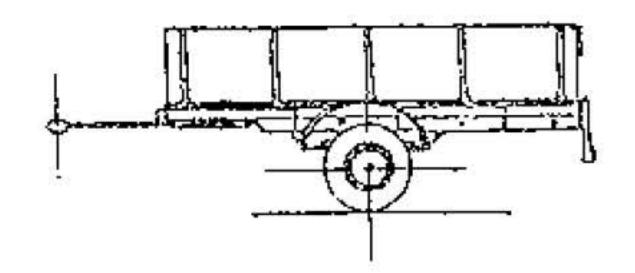
รถบรรทุกถังผสมคอนกรีต

รถบรรทุกซีเมนต์ผง

ลักษณะ 6 (รถพ่วง)

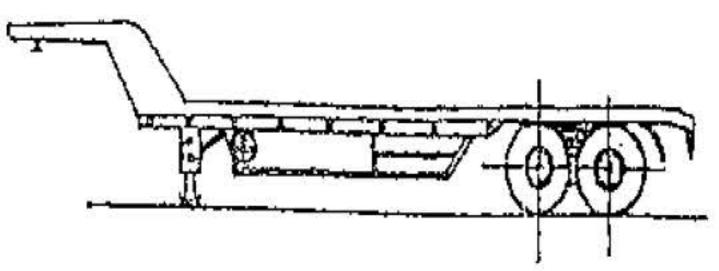

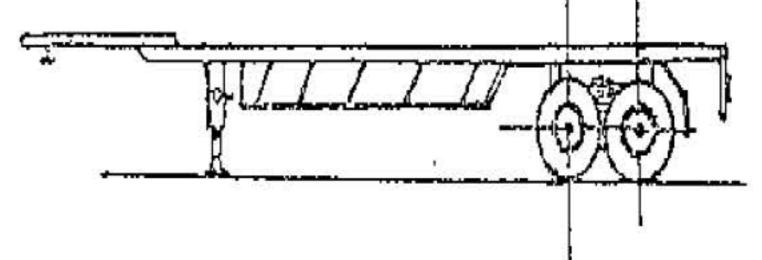

รถพ่วง 2 เพลา

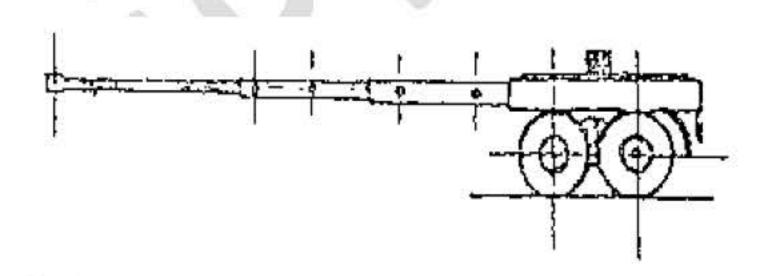
รถพ่วง 1 เพลา

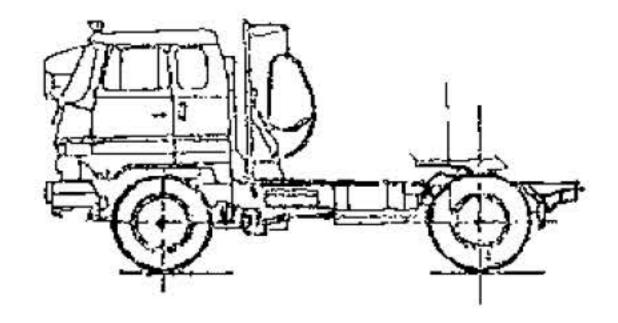

ลักษณะ 8 (รถกึ่งพ่วงบรรทุกวัสดุยาว)

ลักษณะ 9 <mark>(รถลากจูง)</mark>

การแบ่งตาม พรบ.รถยนต์

รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกินเจ็ดคน (รย.1)

เป็นรถที่ต้องมีขนาดกว้างไม่เกิน 2.50 เมตร ยาวไม่เกิน 12 เมตร เช่น

รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกินเจ็ดคน (รย.2)

เป็นรถที่ต้องมีขนาดกว้างไม่เกิน 2.50 เมตร ยาวไม่เกิน 12 เมตร และความยาวของตัวถังวัดจาก ศูนย์กลางเพลาล้อหลังถึงท้ายรถต้องไม่เกิน 2 ใน 3 ของความยาววัดจากศูนย์กลางเพลาล้อหน้าถึงศูนย์กลางเพลาล้อ หลัง เช่น

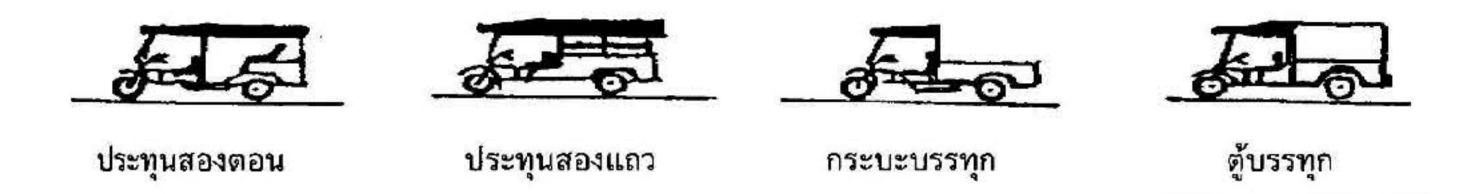
รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล (รย.3)

เป็นรถซึ่งมิได้ใช้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก ต้องมีขนาดกว้างไม่ เกิน 2.50 เมตร ยาวไม่เกิน 12 เมตร และความยาวของตัวถังวัดจากศูนย์กลางเพลาล้อหลังถึงท้ายรถไม่เกิน 3 ใน 5 ของความยาววัดจากศูนย์กลางเพลาล้อหน้าถึงศูนย์กลางเพลาล้อหลัง เช่น

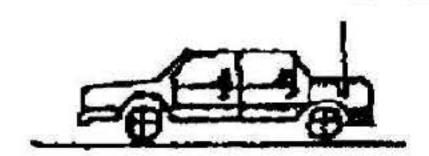
รถยนต์สามล้อส่วนบุคคล (รย.4)

เป็นรถที่ต้องมีขนาดกว้างไม่เกิน 1.50 เมตร ยาวไม่เกิน 4 เมตร เครื่องยนต์ต้องมีความจุในกระบอก สูบรวมกันไม่เกิน 550 ลูกบาศก์เซนติเมตร เช่น

รถยนต์รับจ้างระหว่างจังหวัด (รย.5)

ต้องเป็นรถเก๋งสองตอนไม่ต่ำกว่าสี่ประตู น้ำหนักรถไม่ต่ำกว่า1,000 กิโลกรัม ขนาดกว้างไม่เกิน 2.50 เมตร ยาวไม่เกิน 6 เมตร เครื่องยนต์ต้องมีความจุในกระบอกสูบรวมกันไม่ต่ำกว่า 1,500 ลูกบาศก์เซนติเมตร

รถยนต์รับจ้างบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน (รย.6)

ต้องเป็นรถเก๋งสองตอน ขนาดกว้างไม่เกิน 2.50 เมตร ยาวไม่เกิน 6 เมตร มีประตูไม่ต่ำกว่าสี่ประตู ซึ่งต้องเป็นประตูที่มีได้ติดตั้งระบบควบคุมการปิดเปิดประตูรถจากศูนย์กลาง (CENTRAL LOCK) กระจกกันลมต้อง เป็นกระจกโปร่งใสสามารถมองเห็นสภาพภายในรถและสภาพจราจรภายนอกรถได้ชัดเจน และห้ามมิให้นำวัสดุอื่น ใดมาติดหรือบังส่วนหนึ่งส่วนใดของกระจก เว้นแต่เป็นการติดเครื่องหมายหรือเอกสารตามที่กฎหมายกำหนดหรือ การติดวัสดุสำหรับบังหรือกรองแสงแดดที่กระจกกันลมด้านหน้าตามขนาดที่กรมการขนส่งทางบกกำหนด เครื่องยนต์ต้องมีความจุในกระบอกสูบรวมกันตั้งแต่ 1,000 ลูกบาศก์เซนติเมตรขึ้นไป สำหรับรถยนต์รับจ้าง (TAXI – METER) ที่จดทะเบียนตั้งแต่วันที่ 17 เมษายน 2535 เป็นต้นไป (ยกเว้นรถยนต์รับจ้างที่เจ้าของรถนำมา จดทะเบียนแทนรถยนต์รับจ้างที่จดทะเบียนก่อนวันที่ 17 เมษายน 2535) ต้องเป็นรถเก๋งสองตอน หรือรถเก๋ง สองตอนที่มีพื้นที่บรรทุกภายในตัวรถ (รถเก๋งสองตอนแวน) ที่ผลิตสำเร็จรูปจากโรงงานผู้ผลิต มีขนาดกว้างของ รถไม่เกิน 2.5 เมตร ยาวไม่เกิน 6 เมตร มีประตูไม่ต่ำกว่าสี่ประตู และมีเครื่องยนต์ที่มีความจุในกระบอกสูบ รวมกันไม่ต่ำกว่า 1,500 ลูกบาศก์เซนติเมตร

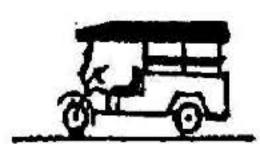
รถยนต์สี่ล้อเล็กรับจ้าง (รย.7)

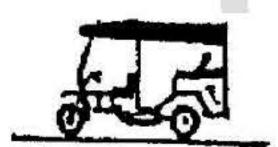
ต้องเป็นรถสองตอน มีประตูไม่ต่ำกว่าสองประตู ขนาดกว้างของรถ ไม่เกิน 1.50 เมตร ยาวไม่เกิน 4 เมตร เครื่องยนต์ต้องมีความจุในกระบอกสูบรวมกันไม่เกิน 800 ลูกบาศก์เซนติเมตร

รถยนต์รับจ้างสามล้อ (รย.8)

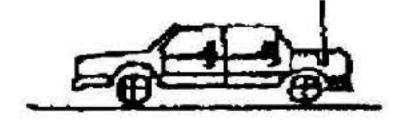
ต้องมีลักษณะประทุน โดยมีที่นั่ง 2 ตอน หรือ 2 แถว ขนาดกว้าง ไม่เกิน 1.50 เมตร ยาวไม่เกิน 4 เมตร เครื่องยนต์ต้องมีความจุในกระบอกสูบรวมกันไม่เกิน 550 ลูกบาศก์เซนติเมตร

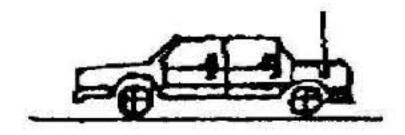
รถยนต์บริการธุรกิจ (รย.9)

รถยนต์บรรทุกคนโดยสารหรือให้เช่าซึ่งบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน ต้องเป็นรถเก๋งสองตอนไม่ต่ำ กว่าสี่ประตู น้ำหนักรถไม่ต่ำกว่า 1,000 กิโลกรัม ขนาดกว้างไม่เกิน 2.50 เมตร ยาวไม่เกิน 6 เมตร เครื่องยนต์ต้องมีความจุในกระบอกสูบรวมกันไม่ต่ำกว่า 1,500 ลูกบาศก์เซนติเมตร ซึ่งเป็นรถยนต์ที่ใช้บรรทุกคน โดยสารระหว่างท่าอากาศยาน ท่าเรือเดินทะเล สถานีขนส่ง หรือสถานีรถไฟกับโรงแรมที่พักอาศัย ที่ทำการของ ผู้โดยสาร หรือที่ ทำการของ ผู้บริการธุรกิจนั้น

รถยนต์บริการทัศนาจร (รย.10)

รถยนต์บรรทุกคนโดยสารหรือให้เช่าซึ่งบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน ต้องเป็นรถเก๋งสองตอนไม่ต่ำ กว่าสี่ประตู น้ำหนักรถไม่ต่ำกว่า 1,000 กิโลกรัม ขนาดกว้างไม่เกิน 2.50 เมตร ยาวไม่เกิน 6 เมตร เครื่องยนต์ต้องมีความจุในกระบอกสูบรวมกันไม่ต่ำกว่า 1,500 ลูกบาศก์เซนติเมตร ซึ่งเป็นรถยนต์ที่ ผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการท่องเที่ยวใช้รับส่งคนโดยสารเพื่อการท่องเที่ยว

รถยนต์บริการให้เช่า (รย.11)

รถยนต์บรรทุกคนโดยสารหรือให้เช่าซึ่งบรรทุกคนโดยสารไม่เกินเจ็ดคน ต้องเป็นรถเก๋งสองตอนไม่ต่ำ กว่าสี่ประตู น้ำหนักรถไม่ต่ำกว่า 1,000 กิโลกรัม ขนาดกว้างไม่เกิน 2.50 เมตร ยาวไม่เกิน 6 เมตร เครื่องยนต์ต้องมีความจุในกระบอกสูบรวมกันไม่ต่ำกว่า 1,500 ลูกบาศก์เซนติเมตร ซึ่งเป็นรถยนต์ที่จัดไว้ให้เช่า ซึ่งมิใช่เป็นการเช่าเพื่อนำไปรับจ้างบรรทุกคนโดยสารหรือสิ่งของ

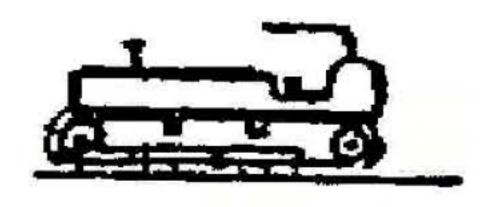
รถจักรยานยนต์ (รย.12)

รถที่เดินด้วยกำลังเครื่องยนต์หรือกำลังไฟฟ้าและมีล้อไม่เกินสองล้อ ถ้ามีพ่วงข้างมีล้อเพิ่มอีกไม่เกินหนึ่ง ล้อ และให้หมายความรวมถึงรถจักรยานที่ติดเครื่องยนต์ด้วยต้องมีขนาดกว้างไม่เกิน 1.10 เมตร ยาวไม่เกิน 2.50 เมตร ถ้ามีพ่วงข้างรถพ่วงของรถจักรยานยนต์ต้องมีขนาดกว้าง ไม่เกิน 1.10 เมตร ยาวไม่เกิน 1.75 เมตร และเมื่อนำมาพ่วงกับรถจักรยานยนต์แล้ว ต้องมีขนาดกว้างวัดจากล้อหลังของรถจักรยานยนต์ถึงล้อของรถพ่วง ของรถจักรยานยนต์ ไม่เกิน 1.50 เมตร

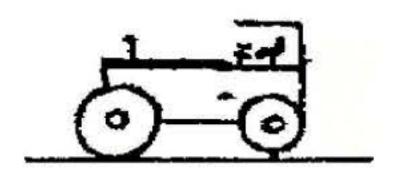
รถแทรกเตอร์ (รย.13)

เป็นรถที่มีล้อหรือสายพาน และมีเครื่องยนต์ขับเคลื่อนในตัวเอง เป็นเครื่องจักรกลขั้นพื้นฐานในงานที่ เกี่ยวกับการขุด ตัก ดัน หรือฉุดลาก เป็นต้น หรือรถยนต์สำหรับลากจูงซึ่งมิได้ใช้ประกอบการขนส่งส่วนบุคคล ตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบกต้องมีขนาดกว้าง ไม่เกิน 4.40 เมตร ยาวไม่เกิน 16.20 เมตร

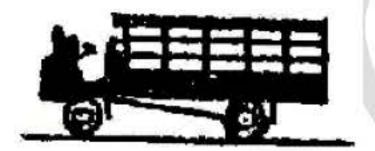
รถบดถนน (รย.14)

เป็นรถที่ใช้ในการบดอัดวัสดุบนพื้นให้แน่น และมีเครื่องยนต์ขับเคลื่อนในตัวเอง หรือใช้รถอื่นลากจูง ต้องมีขนาดกว้างไม่เกิน 3.50 เมตร ยาวไม่เกิน 8 เมตร

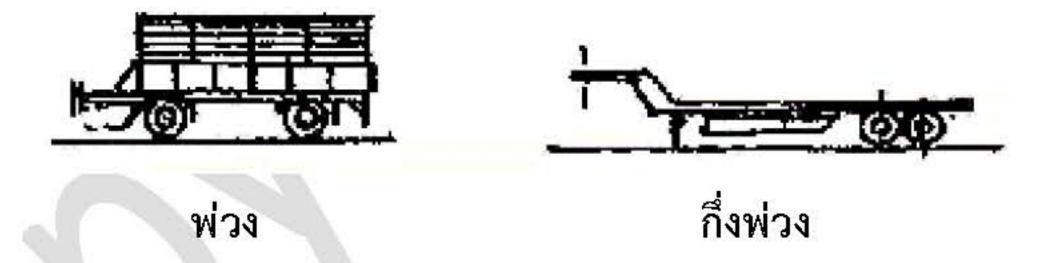
รถใช้งานเกษตรกรรม (รย.15)

เป็นรถที่ผลิตหรือประกอบขึ้นเพื่อใช้งานเกษตรกรรม โดยใช้เครื่องยนต์ซึ่งมิได้ใช้สำหรับรถยนต์ โดยเฉพาะมาติดตั้ง ต้องเป็นรถที่มีสามล้อหรือสี่ล้อ น้ำหนักรถไม่เกิน 1,600 กิโลกรัม มีขนาดกว้างไม่เกิน 2 เมตร ยาวไม่เกิน 6 เมตร เครื่องยนต์ต้องมีความจุในกระบอกสูบรวมกันไม่เกิน 1,200 ลูกบาศก์เซนติเมตร

รถพ่วง (รย.16)

เป็นรถที่เคลื่อนที่ไปโดยใช้รถอื่นลากจูงต้องมีขนาดกว้าง ไม่เกิน 2.50 เมตร ยาวไม่เกิน 12 เมตร เช่น

รถจักรยานยนต์สาธารณะ (รย.17)

เป็นรถจักรยานยนต์ที่ใช้รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร ต้องมีความกว้างไม่เกิน 1.10 เมตร ความยาวไม่เกิน 2.50 เมตร ความสูงไม่เกิน 2 เมตร เครื่องยนต์ต้องมีความจุในกระบอกสูบรวมกันไม่เกิน 125 ลูกบาศก์เซนติเมตร แต่ไม่หมายรวมถึงรถจักรยานยนต์ที่มีพ่วงข้างและจักรยานที่ติดเครื่องยนต์

